

ALADIN LANC

Aladin Lanc (1917 -)
Isti, Šatulja utrinkov, 1987.
Isti, Cvetovi košenin, 1989.

NEKOČ IN DANES

Nekoč - so le mrtvi spomini za nami
in vse hrepenenje, ki jutri nas čaka.

A danes sovraži vse včerajšnje zmote,
da istemu grehu hitel bi naproti.

x x x

TRPKA MLADOST

Jok detinstva na mrkem pobočju,
dobra mamina roka brez kruha,
v kopicu otrok zdolbena gomila.
Molitve v kletvi pesti razdrobljene -
trpka popotnja na plečih življenja.

x x x

SLIKANICA MLADOSTI

*Vsa duhtiš po zemlji..
Oblaki, gore in sonce so zarajali v zatonu.
Tam je nebo trobentic
in slikanica tolmana moje mladosti.
Glej, še jo prelistavajo vetrovi...*

x x x

MOJA DOLINA

*O, dolina sončnih rož in metuljev,
z nebom lipe cvetoče.
Dolina zborov studenčnic,
paše za čredo in duše hlastanje.
Zibka vrbinja s sokovi piščali,
semnji iz lecta z zrcalom spomina.
O, jutra grlic, sena in orehov,
dolina moja iz žuljev in znoja,
z željo harmonike,
s pesmijo nageljna in rožmarina.
O, dolina sončnih rož.*

x x x

MOČ MRTVIH

*Zakaj se vračaš vedno znova,
znova, skozi lubje domotožja.
Zakaj prihajaš, da odhajaš
kot sovraštvo med ognjem in ledom,
kot klas, sklonjen pred koso usode -
prepričan, da moč mrtvih zmaguje.*

x x x

MOJA VASICA

*Lepa, lepa, o, najlepša
je vasica med gorami,
bela moja golobica
na razsanjani poljani.
Bela cesta jo ovija
in ob cesti so kostanji,
na kostanjih drobna gnezda,
a v gnezdih glasi znani.*

*Lepa, lepa o, najlepša
je vasica med gorami,
bela moja golobica,
ki utrip srca mi dramí.*

x x x

VEČER

*Prelistan je dan.
Rožno duhtijo misli jasmina...
Sence so omehčale mesec
in trave na pobočju
in ti se porajaš iz poljubov.
Šopek zvezd mi položi
v črno vazo noči.*

x x x

GRUDA

*Moja gruda je odprta na stežaj,
polna je nageljna in rožmarina.*

*O, višnjeva ti zemlja,
vonljiva po nebu in vetru,
rajne izplavljaš pod robove zorenja
(skozi tebe potujejo srce in krila ptic).
Rodna si pod streho lipe,
piščal iz solz in vriskov
sredi paše ti poje.
O, najlepši odmev mojih sanj,
skozi tebe potujem
in ti jemlješ in daješ hkrati
kot ljubezen.*

x x x

OTOŽNA PESEM

*Kadar jesen se v polja razlije,
takrat samoto prevzame nemir,
srce ubežno iz dalje mi bije,
kot bi slutilo življenja prezir.*

*Zapoved neba je oblake prignala,
otožnost slovesa s tujine meso;
oktober izpil je, kar maj je natočil
in pesmi kot rože v otavah zamro.*

xxx

VDOVA LJUBEZNI

*Na obalah jeseni:
halje ognja,
dim svatbe
in uteži utripov za trgatev čase.
Vzemi plavico brašna
za mline vetra,
barve za sliko ruše -
in ljubezen...
Ah, ljubezen -
samo okostje tvojega imena še poznam.*

xxx